mitto tuhhat meest wangi woetud, ja hulk suri tükkisid ja muid sõariistu, mona ja warra on meie wäele sagiks sanud. Waenlase julgus löppes wimaks koggoni otsa, ja hirm olli nenda kaugeste temma peäle langenud, et ta meie wäe eest, kui lambakarri pöggenemas olli ja omma keigeuhkemad liñnad ja keigetuggewamad kindlussed ilma wastopannematta meie kätte andis. Meie wäggi, mis mollemilt poolt waenlase wasto käis, tungis nenda Turgirigi süddame sisse, ja aias wimaks nende pealiñna, Konstantinopoli liggi, kus nende wallitseja asset peab; monni wäe liik täks sest liñnasiki möda emale, ja woitis weel monne tuggewa merreäärtse liñna ärra. Teine meie wäggi, mis Asia Ma poolt Turgi rigi sisse tikkus, woitles nendasammoti öige immewahwussega, ja aias keik ümber, mis ette juhtus, söawäed, tuggewad liñnad ja kantsid; ei middagi joudnud wennema süddamikkud mehhed keelda eddasi ruttamast, ei märatumad kõrged ja järskud mäedki, kust piddi üllemindama, ja kus waenlased sallaja warritsesid; lin liñna, Ma Ma järrele allandas ennast meie Keisri ja temma wäe ette, nenda et teine wäggi Europa poolt, teine Asia poolt ülle mustamerre teine teisele meie söalaewade abbiga, kät pakkusid. Waenlase südda olli mani langenud, ja Turgi Keiser, kes nüüd kül tundis, et ta ei sanud Jummala egga Temma salwitud mehhe, meie sure Keisri wasto, pallus wimaks armo. Meie armolinne Keisri Herra wõttis siis ka temma palwet kuulda, ja teisel Mihkli ku päwal on waenlasega üht nisuggust rahhoscädust tehtud, mis Wennerigi au ikka suremaks tõstab ja waenlase jultund uhkust allandab, ning meie rigile peälegi monda suurt kasso sadab!

Ka meie armsa Ma poegi on waenlase wasto käimas olnud; mitto peälikut, üllemaid ja wähhemaid meie Ma moisnikutte sousi, ning ka monni hea sadda meie mamehhi, söddisid wapraste teiste hulgas, Ma ja merre peäl, Turgi wasto. Sedda ennam